

Příběh o skřítcích, zvířátkách a jiných bytostech z Rumcajsova revíru

Je večer. Rumcajs, Manka i Cipísek jsou již ve svých postelích a spokojeně oddychují do svých polštářů. Co oni ale neví, že zrovna když oni ulehnu, nový život v lese Řáholci se rázem probouzí.

„Rumcajs už spí!“ ozve se zpoza kmenu.

„Slyšeli jste? Rumcajs už spí!“ ozve se zpoza dalšího.

Zanedlouho se na paloučku v lese schází více a více zelených postavíček. Jsou to lesní skřítki. Všichni jásají a připravují se na oslavy úplňku. Jeden táhne mísu s ovocem, druhý připravuje stoly, kapela opodál ladí své nástroje. Jakmile jsou všechny přípravy hotové, vystoupí náčelník lesních skřítků a promluví.

„Vítám Vás na dnešních oslavách úplňku. Uplynulý měsíc pro nás byl velmi hojný a radostný, proto doufám, že se stejné štěstí převalí i do měsíce následujícího. Proto Vás tedy vyzývám k tomu, abyste si dnešní oslavu užili, jezte a pijte, co hrdlo ráčí, a nezapomeňte přinést oběť naší bohyni Ceres. Nechť oslavy započnou.“

V tu propukne bouřlivý jásot, hudba začne hrát a všichni skřítki začínají tancovat. Všude panuje smích a dobrá nálada. Někteří skřítki popíjejí čerstvou jablečnou šťávu, někteří horlivě tancují a zpívají a další přinášejí kousek ze své nejlepší úrody bohyni na oltář.

Když v tu ránu se země zachvěje a v dálce všichni slyší křupání větví. Všechno ztichne a skřítki nehybně koukají ve směru hluku. Nikdo nevydá ani hlásek, když před nimi stane velký medvěd Bručoun.

„Odejdi pryč, Bručoune!“ ozve se po chvíli skřítek Silák.

„Oslavy úplňku. Úplně mi vypadly z hlavy. Nechápu, jak jsem na něco takového mohl zapomenout.“ Smál se Bručoun.

„Odejdi.“ Zopakoval znovu Silák.

„Nějak se mi nechce. Vůně vašich domácky pečených koláčů a dortíků mě sem zavedla a bez nich neodejdu. A pokud to znamená, že vám ještě budu moct zkazit oslavu, odejít se mi nechce o to víc.“ Zabuřel medvěd a obřímá tlapama si to štrádoval ke stolům s jídlem.

Všude se rozpoutala panika a všichni skřítki se snažili před obrovským medvědem schovat. Přitom sledovali, jak jim medvěd ničí veškerou výzdobu, převrací stoly a nedává pozor kam šlape. Nikdo nevěděl, co dělat, ale nikdo z ubohých skřítků by na Bručouna nestačil. Proto jim nezbývalo nic jiného než se schovat, nechat mu veškeré hody a čekat, než sám odejde.

„Tak já vám tedy děkuji za parádní večeri a tímto přeji dobrou noc,“ se smíchem pravil medvěd a rozšlápl oltář pro bohyni Ceres. Nikdo nemohl věřit vlastním očím a všichni skřítki začali naříkat. Jenže když všichni pozorovali medvěda v panice, nevěšili si, že se mezitím v domečku Rumcajsových rozsvítila světla.

„Tak a dost!“ ozval se burácivý hlas Rumcajse, který se najednou vynořil u té nešťastné scény.

„Rumcajs?!“ zvolal nevěřícně medvěd a dal se na útěk.

„Nikam!“ zařval Rumcajs, když vystřelil jednu ránu ze své bambitky do vzduchu jako varování. Medvěd se okamžitě zastavil a se svěšenou hlavou přišel k Rumcajsovi.

„Okamžitě pomůžeš skřítkům vše vrátit do pořádku! Toto ve svém lese nesnesu!“ pravil Rumcajs.

„Ani nevím, jak ti máme poděkovat Rumcajsi,“ šťastně řekl náčelník skřítků.

„Co takhle nás už konečně někdy na tu vaši oslavu úplňku pozvat?“ zasmál se.

„M-my jsme netušili, že bys to ve svém lese schválil,“ začervenel se náčelník.

„Vždyť neděláte nic špatného. Nic takového jste si vůbec nemuseli myslet hlupácci!“ usmál se Rumcajs.

A tak se po zbytek celé noci snažili dát oslavu zpátky dohromady, aby mohla být oslava dokončena. I medvěd Bručoun musel pomoci a poté byl s ostudou vyhnán zpátky do svého brlohu s podmínkou, že už nesmí nikdy nebohé skřítky terorizovat. Jakmile bylo vše spraveno, oslava znovu vypukla. A tak všichni hodovali, zpívali a radovali se. Od té doby jsou Rumcajsovi pozváni na každou oslavu úplňku. A zazvonil zvonec a pohádky je konec.